

kakršnih ni še nikdar videl. Med rožnimi grmi se je sprehajala lepa deklica. Kraljevič je obstal ko začaran in zrl nemo v njo. Dekle se je mirno ozrlo vanj, kot da sta si že stara znanca; nato pa ga je odvedla v grad. Svoji materi vili je povedala, da je to dolgo pričakovani ženin.

Še tisti dan je bila svatba. Zvečer pa je nevesta odvedla kraljeviča iz svatbene dvorane v grajsko zakladnico. Po stenah se je lesketalo zlato in drago kamenje. Kraljičina je ogrnila zaveso v zadnji steni in pokazala so se skrivna vratca. Z drobnim zlatim ključem, ki ji je visel na biserni verižici okrog belega vratu, jih je odprla in vzela iz omarice dragoceno skrinjico, katero je podala kraljeviču. V skrinjici je bilo govoreče jabolko, katerega je moral dobiti kraljevič, da bo ozdravil z njim svojega očeta. Kraljevič je dvignil pokrov in v tistem hipu je objela oba za čudo mila godba. Čudoviti zvoki srebrnih harf in nebeških strun so zadoneli. Kraljevič in njegova nevesta sta omahnila. Nevidne roke so ju rahlo objele in ju prenesle bliskoma preko gora in voda k bolnemu očetu. Naenkrat sta stala pred njegovo posteljo.

V deželi je bil pa tedaj dan. — Kraljevič je dvignil pokrov skrinjice s čudovitim jabolkom in ga držal v roki. Takrat so ugasnile luči po sobi in solnce je planilo skozi visoka okna. Srebrni zvoki so objeli bolnega kralja. Nekje v kotu sobe je zagledal deklico z rožami v naročju, ki je tiho rekla: »Jabolko govori,« in izginila. Kralj se je dvignil s postelje zdrav in pomlajen. Objel je sina in prelepo snaho, ki sta mu prinesla zdravje.

Ozdravljeni kralj je izročil vlado svojemu najmlajšemu sinu in njegovi ženi, sam pa ju je z modrimi nauki podpiral pri vladi.

Skrbno so čuvali govoreče jabolko, doto krasne vladarice, ki jim je v vseh vojnah prineslo zmago in uničilo nakane zlobnega čarovnika. Dolgo in srečno sta vladala kralj in kraljica.

Venceslav:

Gorjanska pesem.

Ptiček bel na drevesu poje
pomladansko pesmico,
bratrec moj ga na piščalko
spremlja tako žalostno.

Ptiček bel na drevcu poje,
da je že povsod pomlad.

Tam za morjem oče blodi
po ameriških zemljah,
v naši bajti smo pa sami,
davita nas glad in strah.

V tihni, v tihni, drobni ptiček,
jaz bi jokal, jokal rad.